

Obrzydliwość spustoszenia

W Ewangelii Św. Mat. 24:15 czytamy: „Przełożę gdy ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, opowiedzianą przez Daniela proroka, stojącą na miejscu świętym, (kto czyta niechaj uważa)”.

Słowa te zostały wypowiedziane przez Pana Jezusa jako odpowiedź na zadane przez uczniów pytania. Ew. Mat. 24:3:

1. Powiedz nam, kiedy się to stanie?
2. Co za znak przyścia Twego?
3. I dokonania świata?

Część tych proroczych wypowiedzi spełniła się w I wieku n. e., szczególnie ta, która dotyczyła świątyni w Jerozolimie oraz całego Izraela. Pamiętamy jednak o podwójnym spełnianiu się tych przepowiedni. Izrael to naród figuralny, końcowa faza jego istnienia jest obrazem na końcową fazę istnienia drugiego, duchowego Izraela, którym jest chrześcijaństwo.

„Obrzydliwość spustoszenia” będzie więc potwierdzeniem przybycia Pana Jezusa oraz dokonania świata. Co oznacza to określenie? Przytoczymy kilka cytatów ze Starego Testamentu, abyśmy mogli przybliżyć sobie to pojęcie.

Naród izraelski był szczególnie uprzywilejowany wśród innych narodów świata – był bowiem narodem wybranym przez Boga. „Nawróćcie się, synowie uporni, mówi Pan, bom Ja jestem małżonkiem waszym” – Jer. 3:14. Opis podobnego stosunku Boga do Izraela znajdujemy w Jer. 31:32 oraz w Izaj. 54:3. Natomiast w 1 Król. 8:53 czytamy: „Albowiemże ja ty sobie odłączyłem za dziedzictwo ze wszystkich narodów ziemi”, a w 2 Mojż. 19:6 jest napisane: „A wy będziecie mi królestwem kapłańskim i narodem świętym”. Cytaty te wskazują na uprzywilejowaną pozycję Izraela wobec Boga. Obietnice te miały jednak charakter warunkowy (zob. Jer. 18:7-10). Zauważmy teraz, w jaki sposób Izrael i jego przełożeni się zachowywali i jak ich przestępstwa nazywali prorocy. „Przełożę tak mówi panujący Pan, otom Ja przeciwko tobie, otom Ja i wykonam w pośrodku ciebie sądy przed oczyma pogan. Bo uczynię przy tobie to, czegośm pierwsi nie uczyniłem i czegośm na potem nie uczynię dla wszystkich obrzydliwości twoich” – Ezech. 5:7-11. Jakież to obrzydliwości? Ezech. 23:36-39: „Oznajmij im raczej obrzydliwości ich, że cudzołożyły, a krew jest na rękach ich i z plugawymi bałwanami swoimi cudzołożyły, nadto synów swych, których mi narodziły, przez ogień przeprowadzały im na pożarcie. Więc i to mi uczyniły, że świątynię moją splugawiły dnia onego, a sabaty moje pogwałciły. Bo gdy ofiarowały synów swych plugawym bałwanom swoim, wchodziły do świątynicy mojej onegoż

dnia, aby ją zmasały; oto tak ci czyniły w pośrodku domu mego”. Ezech. 8:9-10: „Wnijdź, a obacz złe obrzydliwości, które tu oni czynią. Przełożę wszedłszy ujrzałem, a oto wszelkie podobieństwo płazu i zwierząt obrzydłych i wszelakich plugawych bałwanów domu Izraelskiego wryte były na ścianie wszędy w około. A 70 mężów starszych z domu Izraelskiego, z Jazaniaszem, synem Safanowym, stojącym w pośród nich, stali przed nimi, mając każdy kadzielnicę swoje w ręce swej, tak, że gęsty obłok kadzenia w górę wstępował”.

Ezech. 8:15-16: „I rzekł mi: A widziałeś, synu człowieczy? Ale obróciwszy się ujrzysz jeszcze większe obrzydliwości niżeli te. Tedy mię wprowadził do wnętrza domu Pańskiego, a oto u drzwi kościoła Pańskiego między przysionkiem, a ołtarzem było 25 mężów, których tyły były obrócone ku kościołowi Pańskiemu, a twarze ich na wschód, którzy się kłaniali przeciwko wschodowi słońca”. Słowa te dają odpowiedź na pytanie, co to jest plugastwo czy obrzydliwość. Obok tych obrzydliwości, które czynione były przez samych Izraelitów, świątynia Pańska była plugawiona również przez najeźdźców np. przez Nabuchodonozora, który ograbił świątynię i sprofanował świątynne naczynia, używając ich podczas uct. W ten sposób świątynia była plugawiona w czasie całego swojego istnienia, aż do pierwszego wieku n. e., kiedy to Izrael oraz Jerozolima całkowicie przestały istnieć.

Pan Jezus powiedział: „Kto czyta niechaj uważa”.

Pozafiguralnym, duchowym domem Izraela jest chrześcijaństwo (1 Piotra 2:9; Hebr. 3:5-6). Początkowy okres, szczególnie w czasie działalności apostołów był czysty, ale na skutek ekspansji oraz łączenia się z pogańskimi praktykami odstępstwo od nauki Jezusa staje się coraz bardziej wyraźne, aż w końcu dochodzi do takiego etapu, o którym możemy powiedzieć, iż mamy do czynienia z „plugastwem” czy „obrzydliwością”. To było powodem do napominania takiego postępowania przez reformatorów, a w końcu Bóg sprowadza karanie na całe chrześcijaństwo. Ap. Paweł mówi w 2 Kor. 6:16: „Albowiemże wy kościołem Boga żywego”, z kolei w 1 Kor. 3:16-17 czytamy: „Albowiem kościół Boży święty jest, którym wy jesteście”. Świątynia czy kościół w Nowym Testamencie to człowiek odrodzony przez ducha świętego. Historia postępowania Izraelitów jest dla nas przykładem (1 Kor. 10:6).

Pan Jezus powołał się na zapis z Pror. Daniela 9:26-27 oraz 12:11, gdzie czytamy o „ohydzie spustoszenia”.

Ohyda – to hebrajskie słowo, inaczej obrzydliwość, to postawienie na miejscu prawdziwego Boga, Stwórcy

wszechświata, innych bogów i oddawanie im boskiej czci; mogą to być ludzie, zwierzęta czy różne martwe rzeczy. Nowy Testament nazywa to „antychrystem” (2 Tes. 2 lub 1 Jana 1:18-23). Dopełnieniem przesłania o Bożych przeciwnikach jest Objawienie św. Jana. Ostatnie poważne przebudzenie religijne – Badacze Pisma Świętego, obok innych ruchów religijnych i różnych popularyzatorów tych myśli, dokonało (i ciągle to czyni) scharakteryzowania i objawienia tego systemu. Dokonane to zostało na wskutek działania Prawdy, w czasie obecności Pańskiej, podczas której ruch Badaczy zaczął istnieć. Podobnie jak w starożytnym Izraelu obrzydliwością były największe odstępstwa, które popełniane były przez społeczność, z którą Bóg zawarł przymierze, tak samo dzieje się w chrześcijaństwie – odstępstwa od Prawdy, czyli zasad głoszonych przez Jezusa i apostołów, takie jak: instytucja papieństwa, ofiara mszy czy nauka o duszy nieśmiertelnej są „obrzydliwością spustoszenia”. Autor 3 tomu Wykładów Pisma Świętego pisze na str. 100:

„Ustawiczna ofiara Chrystusa nie była aktualnie skasowana przez Papieństwo, lecz została odsunięta na stronę przez fałszywą doktrynę propagowaną przez ten system – jaka stopniowo, lecz w końcu zupełnie i kompletnie usunęła zasługę ofiary Chrystusowej, jako ustawiczną i zawsze dostateczną. Fałszywa ta doktryna jest znana jako msza, czyli ofiara mszy.”

Natomiast na str. 106 pisze:

„Albowiem wszystkie dodatkowe ofiary na zgładzenie grzechu są obrzydliwością w widzeniu Bożym, ponieważ uwłaczają wielkości i dostateczności ofiary Chrystusa – Hebr. 7:25, 10:14”.

Ale w czasie żniwa Wieku Ewangelii, na oczach tego pokolenia, ponownie wyrasta nowa „ohyda”, która zostanie zniesiona „objawieniem przyjścia” (2 Tes. 2:8). Objawiciel św. Jan prorokuje 20:8-9, iż w dziejach ludzkości jeszcze raz, gdy skończy się Tysiąclecie, a przeciwnik Boży, Szatan, zostanie zwolniony, zgromadzi on wielki lud, aby uderzyć na obóz świętych (Jeruzalem). „Ohyda” będzie wtedy reprezentowana przez Goga i Magoga, lecz będzie to już ostatnie działanie przeciwników Bożych. Autor książki „Daniel a współczesność” pisze na stronie 134: „Wielu komentatorów usiłuje interpretować prześladowania Żydów przez Antiocha Epifanesa jako wypełnienie przepowiedni o „przestępstwie spustoszenia, zbezczeszczenia świątyni”. Autorem tego pomysłu jest neoplatoński filozof Porfiriusz (233-304). Temu zaciętemu przeciwnikowi chrześcijaństwa taka hipoteza była potrzebna do ataku na autentyczność i historyczność Księgi Daniela. Do czego jest ona potrzebna niektórym chrześcijańskim teologom? Pogląd Porfiriusza został następnie rozbudowany przez hiszpańskiego jezuitę L. Alcasara (1554-1613), usiłującego wyjaśnić, że wszelkie przepowiednie prorocze „o obrzydliwości spustoszenia” już się wypełniły. Jest on twórcą tzw. preterystycznej szkoły interpretacji proroczych. Była to próba przedstawienia się rozwojowi Reformacji, która wskazywała na przepowiednie o „obrzydliwości spustoszenia”, wypełniające się w zbankrutowanym chrześcijaństwie.

Tryumf zła, jaki miał miejsce przez wszystkie wieki, co pokazane jest w Proroctwie Daniela, nie przysłania pięknej wizji zwycięstwa królestwa sprawiedliwości, Królestwa Bożego, przedstawionej w końcowej fazie w Księdze Objawienia.

Marek Mrzygłód
R-
„Straż”